

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Lilia Prisacari, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 23 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, în privința inculpatului

***Chironda Alexandru Serghei**, născut la 03 septembrie 1980, originar și locuitor al or. Soroca, str. Ștefan cel Mare 27, ap. 3, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentința Judecătoriei Soroca din 31 ianuarie 2005, decizia Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2006 și decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2009, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f), 95 alin. (2) Cod penal (1961), 290 alin. (1), 84 Cod penal la 10 ani închisoare.

Conform încheierii Judecătoriei Soroca din 04 septembrie 2009, a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 2 ani 9 luni și 15 zile, în baza art. 91 Cod penal.

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

*Termenul de examinare,
17.12.2010 – 23.05.2012,
22.06.2012 – 30.09.2015,
18.12.2015 – 15.03.2016.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 23 mai 2012, Chironda Alexandru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e), f) și 152 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Chironda A. este învinuit că la 21 octombrie 2010, orele 02.00-06.00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc, ce aparține SRL "Slot Game", situată în or. Soroca, str. Ștefan cel Mare 12, intenționat și demonstrativ, încălcând grosolan ordinea publică, i-a numit cu cuvinte injurioase pe romii Ciurari A. și Preida V., ulterior pe fonul comportării batjocoritoare i-a obligat pe ultimii să consume băuturi alcoolice, după ce, înjosindu-le onoarea și demnitatea prin abordarea unei ținute lipsite de pudoare, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin necuviință și neobrăzare, i-a aplicat lui Preida V. lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, urmate de deteriorarea lavoarului, a paharelor de pe tejghea și interzicerea de a părăsi localul indicat.

Precum că tot el, la 21 octombrie 2010, orele 02.00-06.00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc, ce aparține SRL "Slot Game", situată în or. Soroca, str. Ștefan cel Mare 12, intenționat, în mod deschis, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea victimei, a sustras și însușit din buzunarul pantalonilor lui Preida V. suma de 2000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 2000 lei.

Precum că tot el, la 21 octombrie 2010, orele 02.00-06.00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc, ce aparține SRL "Slot Game", situată în or. Soroca, str. Ștefan cel Mare 12, intenționat i-a aplicat lui Preida V. lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i, conform expertizei medico-legale nr. 224/A din 26.10.2010, fractura coastei VII pe stânga, care s-a produs în rezultatul acțiunilor repetate cu sau de obiecte dure contondente, pot data din 21.10.2010 și se califică ca vătămări corporale medii, care duc la o dereglare de sănătate de lungă durată (mai mult de 21 zile).

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, în cadrul conflictului, fiind lovit de Preida V., l-a împins pe acesta. Ultimul a căzut peste tejghea, dând câteva sticle jos. Activitatea cazinoului nu a fost întreruptă, iar de la Preida V. nu a luat bani.

Partea vătămată Preida V. a indicat că în urma loviturii primite și-a pierdut cunoștința, iar când și-a revenit era la spital. Inculpatul nu i-a luat banii. La urmărirea penală a dat alte declarații, care nu corespund adevărului. În veceu nu a fost și s-au bătut doar în sală.

Partea vătămată Ciurari A., în cadrul ședinței de judecată, a declarat inițial că Preida V., fiind lovit de Ștefirța V., a căzut jos, lovindu-se cu capul de podea. Inculpatul l-a dus în veceu să se spele și ieșind a întrebat cine va achita rezervorul

de apă de la veceu. Preida V. s-a exprimat cu cuvinte necenzurate și inculpatul l-a lovit cu mâna peste față, ultimul căzând peste tejghea. Sticla și paharele sparte au fost achitate de către el. În cadrul urmăririi penale a dat alte declarații, pentru a nu fi considerat vinovat de cele întâmplate. Ulterior, a explicat că a dat declarațiile inițiale fiind influențat de cunoștii inculpatului. În realitate, el și Preida V. au fost impuși de inculpat să consume alcool. Preida V., fiind lovit de Ștefîrța V., a căzut jos. Inculpatul l-a dus în veceu pentru a-l spăla de sânge. Ieșind, Preida V. i-a spus că a stricat rezervorul, iar el a achitat prejudiciul cauzat, deoarece Preida V. nu avea bani. Întrebându-l despre banii câștigați anterior, acesta i-a spus că i-au fost luați de către inculpat. Nu cunoaște motivul din care inculpatul l-a lovit pe Preida V. lângă tejghea, ulterior lovindu-l și pe el, pentru a-l speria să nu cheme poliția.

Astfel, acuzarea susține că vinovăția inculpatului a fost dovedită prin depozițiile date în cadrul urmăririi penale a părții vătămate Ciurari A., martorilor Țîmbaliuc V., Lupu V., Moeseenco A., Preida M., Ștefîrța V., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.10.2010 prin care a fost cercetat salonul SRL ”Slot Game” unde a fost constatat rezervorul de apă din ceramică deteriorat, pe bazinul de ceramică și pe perețele din apropiere – pete din culoare brună, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09.11.2010, procesele-verbale de recunoaștere după fotografiile din 22.10.2010, procesul-verbal de confruntare din 24.11.2011 între Preida V. și Ștefîrța V., prin care s-a stabilit că Ștefîrța V. i-a aplicat lui Preida V. o singură lovitură, alte acțiuni față de ultimul nefiind întreprinse, raportul de examinare medico-legală nr. 224/A din 26.10.2010 potrivit căruia la Preida V. s-a depistat fractura coastei VII pe stînga, care s-a produs în rezultatul acțiunilor repetate cu sau de obiecte dure contondente, care se califică ca vătămări corporale medii, care duc la dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile), raportul de expertiză medico-legală nr. 783 din 12.11.2010 prin care s-a stabilit că pe scurta și pantalonii lui Preida V. s-a depistat sânge. Pe trei tifoane, ridicate de la fața locului, s-a depistat sânge de origine umană.

Instanța a concluzionat, însă, că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e), f) și 152 alin. (1) Cod penal, acesta urmând a fi achitat *pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor indicate.*

Acțiunile incriminate inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) și 152 alin. (1) Cod penal nu s-au dovedit.

Nu a fost stabilită intenția inculpatului de a încălca grosolan ordinea publică.

Nu pot fi reținute declarațiile părții vătămate Ciurari A., date în ședința de judecată, *deoarece sunt diametral opuse celor de la urmărirea penală.*

Probele administrate *nu au dat temeii pentru a declara* că inculpatul *a comis infracțiunile care i se incriminează*, acesta urmând a fi achitat, potrivit art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece *fapta nu a fost săvârșită de inculpat.*

2. Procurorul în Procuratura raionului Soroca, Tatiana Andronic, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e), f), 84 și 85 Cod penal la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 u.c.

Apelanta a invocat că vina inculpatului a fost confirmată integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Ciurari A., a declarat în cadrul urmăririi penale că inculpatul l-a luat pe Preida V. și împreună au mers spre veceu, unde s-au aflat o perioadă de timp, și de unde s-au auzit sunete de lovituri. Mergând acolo, a văzut că Preida V. stătea pe scaun, ușa era plină de sânge, iar în veceu era deteriorat bazinul de la lavoar. În timp ce îl ducea pe Preida V. în sala de jocuri, acesta i-a comunicat că inculpatul i-a sustras banii din buzunar. Inculpatul i-a impus să consume alcool în cantități mari, apoi a obligat operatorul să șteargă urmele de sânge de la locul incidentului. Totodată, acesta nu le permitea să părăsească cazinoul fără acordul lui. În timp ce Preida V. a încercat să plece, a fost lovit de inculpat cu pumnul în față, în rezultat, acesta a căzut jos, pierzându-și cunoștința. Inculpatul îl lovea cu palmele peste față pe Preida V. pentru a-l readuce la cunoștință, iar pe el l-a trimis după apă. Revenind în sala de jocuri, inculpatul i-a ordonat, într-un mod batjocoritor, să-i sărute mâna, apoi l-a lovit cu pumnul în cap. Deoarece lui Preida V. îi curgea sânge din gură, inculpatul l-a obligat să se dezbrace de haină și să-l șteargă. Ulterior, Preida V., ridicându-se în picioare a fost lovit iarăși de inculpat și căzând jos a stricat sticla și paharele de pe tejghea. În acel moment, operatorul din cazinou i-a solicitat inculpatului să se liniștească, ultimul obligându-i să-l ducă pe Preida V. să-l spele. I-a urmat în veceu, apoi a plecat, ulterior s-a apropiat o persoană necunoscută care le-a spus că inculpatul a părăsit localul. În ambele cazuri, inculpatul l-a lovit intenționat pe Preida V. El a fost lovit cu palma de către inculpat cu scopul de a-l speria să nu anunțe poliția, apoi a fost lovit când a refuzat să-i sărute mâna. Totodată, fiind în primul cazinou, a auzit de la operator că Preida V. a câștigat 800 lei la aparatele de joc.

Partea vătămată Preida V. a relatat că a fost numit cu cuvinte obscene și lovit de mai multe ori de către inculpat. Bani, pe care i-a luat de acasă și cei câștigați la alt cazinou, i-au fost luați de inculpat.

Martorul Țîmbaliuc V. a indicat că Preida V. ieșind din veceu, i-a înaintat pretenții inculpatului pentru că l-a lovit, ultimul aplicându-i din nou o lovitură acestuia. Apoi Preida V. și Ciurari A. s-au ascuns în veceu pentru a nu fi bătuți de inculpat.

Martorul Moeseenco A., operator în salonul jocurilor de noroc, a comunicat că Ciurari A. a câștigat 600 lei și Preida V. – 800 lei.

Potrivit procesului-verbal din 21.10.2010, a fost cercetat salonul SRL ”Slot Game” din or. Soroca, str. Ștefan cel Mare 12, fiind stabilit că bazinul de ceramică de la lavoarul din veceu a fost deteriorat, iar în interiorul veceului, pe pereți și podea s-au depistat pete de culoare brun-roșietică. De pe bazinul de ceramică și de pe peretele din partea dreaptă au fost ridicate pe bucăți de tifon, mostre de lichid de culoare brun-roșietică.

Conform procesului-verbal din 22.10.2010, au fost cercetate hainele lui Preida V. - scurta de culoarea neagră din balon care era ruptă la mânecă și în partea stângă, în interiorul căreia au fost observate pete brun-roșietice; pantalonii de culoare sură, pe care neuniform erau pete de culoare brun-roșietice.

Prin procesul-verbal din 09.11.2010, Țîmbaliuc V. l-a recunoscut pe Chironda A., ca fiind persoana care a maltratată părțile vătămate în incinta sălii de jocuri de noroc SRL "Slot Game".

Potrivit procesului-verbal din 22.10.2010, Preida V. l-a recunoscut în pozele prezentate pe Chironda A., ca fiind persoana care l-a maltratată și deposedat de bani în incinta sălii de jocuri de noroc.

Conform procesului-verbal de confruntare din 24.11.2010 între Preida V. și Ștefîrța V., ultimul i-a aplicat o singură lovitură lui Preida V., alte acțiuni asupra acestuia nu au fost întreprinse, nefiind deposedat de bani sau alte bunuri.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 224/A din 26.10.2010 la Preida V. s-au depistat fractura coastei VII pe stînga care s-a produs în rezultatul acțiunilor repetate cu sau de obiecte dure contondente, pot data din 21.10.2010 și se califică ca vătămări corporale medii, care duc la o dereglare a sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile).

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 783 din 12.11.2010, s-a stabilit că în porțiunile de pete de culoare cafenie de pe scurtă, în petele de pe pantalonii lui Preida V., în procesul examinării a fost găsit sânge de origine umană. Antigenii stabiliți în aceste pete sunt caracteristici părții vătămate Preida V. În cele 3 tampoane de tifon cu spălăturile din petele de la locul infracțiunii în procesul examinării a fost găsit sânge de origine umană.

Instanța de fond nu a cercetat sub toate aspectele probele administrate, la emiterea sentinței bazându-se numai pe probele apărării, care în mod vădit diminuează vina inculpatului.

Totodată, instanța de fond nu a luat în considerație că părțile vătămate și martorii au confirmat că până la conflict nu l-au cunoscut pe inculpat, nu au avut careva relații cu el. Deci, acțiunile acestuia reprezintă huliganism, manifestat prin încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin necuviință și neobrăzare, prin numirea cu cuvinte injurioase părțile vătămate, prin obligarea acestora, pe fonul comportării batjocoritoare, să consume băuturi alcoolice.

Faptul că Preida V. dispunea de bani până la momentul jafului, a fost confirmat de martorul Moeseenco A.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, apelul a fost respins.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei.

Astfel, partea vătămată Ciurari A., martorii acuzării Țîmbaliuc. V., Moeseenco A., Preida M., Ștefîrța V. și Caramici I. nu au fost audiați, nefiind prezenți în instanța de apel.

Declarațiile părții vătămate Preida V. au fost date citirii în instanța de apel, deoarece acesta a decedat la 23.09.2011.

Procurorul nu a întreprins măsurile respective pentru asigurarea prezenței părții vătămate Ciurari A. și a martorilor în ședința de judecată, instanța de apel soluționând cauza în baza probelor existente.

Nu poate fi reținut argumentul că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin declarațiile părților vătămate Ciurari A. și Preida V., martorilor acuzării

Țîmbaliuc V., Moeseenco A., Preida M., Ștefîrța V. și Caramici I., persoanele date nefiind audiate în instanța de apel, potrivit cerințelor prevăzute la art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, **declarațiile acestora neconstituind o mărturie acuzatorie.**

Nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare procesul-verbal din 09.11.2010, prin care Țîmbaliuc V. l-a recunoscut pe Chironda A., ca fiind persoana care a maltratat părțile vătămate în incinta sălii de jocuri de noroc SRL "Slot Game". Proba dată a fost verificată în instanța de apel prin citire, nefiind asigurată prezența acestui martor.

Este neîntemeiat și argumentul privind procesul-verbal din 22.10.2010, prin care Preida V. l-a recunoscut pe Chironda A., ca fiind persoana care l-a maltratat și deposedat de bani în incinta sălii de jocuri de noroc.

Fără evaluarea și aprecierea directă a probelor, și anume audierea părților vătămate și a martorilor, în situația când există contradicții esențiale între declarațiile lor depuse în ședința de judecată și în cadrul urmăririi penale, instanța nu poate adopta o soluție de admitere a apelului.

Probele invocate în susținerea învinuirii nu au fost prezentate de acuzare, nu au fost examinate în instanța de apel.

Mijloacele de probă menționate au fost verificate în instanța de apel prin citire.

Nerespectarea jurisprudenței CtEDO, încălcarea prevederilor art. 24, 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, este apreciată ca nesusținerea acuzării în cadrul examinării apelului declarat împotriva unei sentințe de achitare.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Lilia Prisacari a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta a indicat că probele administrate, examinate în instanța de fond și verificate în instanța de apel nu trezesc îndoieli în coroborarea lor absolută, și confirmă integral vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate. Prezentându-se în instanța de apel, partea vătămată și martorii puteau doar să confirme declarațiile date în instanța de fond, suficiente pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate Ciurari A., care a confirmat vina inculpatului.

Instanța de apel nu a apreciat în decizie declarațiile părților vătămate, care deși depuse cu divergențe, au susținut vinovăția inculpatului de maltratare a lor, într-un local public, în prezența mai multor persoane, aplicându-le ambilor lovituri, și impunându-i să consume alcool în cantități mari, cauzându-i lui Preida V. leziuni corporale medii, în urma loviturilor fiind deteriorate bunuri.

Declarațiile părților vătămate sunt în deplină coroborare și cu probele scrise, care au confirmat integral vinovăția inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptivului sentinței mai multe temeuri de achitare a inculpatului, indicând că *fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii*, că *acțiunile incriminate inculpatului nu s-au dovedit*, că probele administrate *nu dau temei pentru a declara cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunile incriminate*, că *fapta nu a fost săvârșită de inculpat*.

Totodată, în dispozitivul sentinței a indicat, absolut divergent, că inculpatul este achitat *pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii indicate*;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de

vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Or, concluzia, lipsită de o motivare legală, a instanței de fond că ***nu pot fi reținute declarațiile părții vătămate Ciurari A., date în ședința de judecată, deoarece sunt diametral opuse celor de la urmărirea penală***, nu corespunde exigențelor prescrise în art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate în ansamblu, prin prisma cumulului de dovezi anexate la dosar. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripțivului deciziei contestate, menținând o sentință ilegală și neîntemeiată (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, le-a repetat întocmai, nu a desființat sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, și a menținut o sentință ilegală, nemotivată și neîntemeiată;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3.** și **5.** din decizie, formulând răspunsuri neargumentate, divergente și concluzii evazive în acest sens, cum ar fi că ***probele invocate în susținerea învinuirii nu au fost prezentate de acuzare, nu au fost examinate în instanța de apel..., mijloacele de probă menționate au fost verificate în instanța de apel prin citire;***

c) nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Or, concluziile de felul că ***nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare procesul-verbal din 09.11.2010, proba dată a fost verificată în instanța de apel***

prin citire, nefiind asigurată, prezența acestui martor..., este neîntemeiat argumentul privind procesul-verbal din 22.10.2010, prin care Preida V. l-a recunoscut pe Chironda A., ca fiind persoana care l-a maltratată și deposedat de bani în incinta sălii de jocuri de noroc (finisarea aprecierii lipsește), declarațiile acestora neconstituind o mărturie acuzatorie, nu corespund stipulărilor din art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală.

Este adevărat că potrivit art. 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea inculpatului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, norma respectivă prevede clar că instanța de apel urmează obligatoriu să audieze doar martorii acuzării **solicitați** de părți. Totodată, martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Însă, aceste prescripții nu absolvă instanța de obligațiunea de a aprecia toate probele administrate pe caz conform principiilor stipulate în legea procesual – penală, inclusiv în art. 99-101 Cod de procedură penală. Or, doar în consecința efectuării acestei proceduri instanța poate constata care probe sunt sau nu susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul sentinței, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Lilia Prisacari, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, în privința inculpatului Chironda Alexandru Serghei și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 05 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun